NEVIENS NAV AIZMIRSTS, NEKAS! NAV AIZMIRSTS,

Valmieras Brāļu kapu memoriāls. Pēdējais kilometrs atvedis šurp mūsu rūpnīcas pārskrējiena dalībniekus. Svinīgā mītiņa laikā viņi pabeidza skrējienu, ieradās ar ziediem, lai godinātu kritušo varoņu piemiņu...

ALEKSEJA KOZIŅECA foto

...bet pirms tam bija garš ceļš, kas veda caur Gulbeni, Alūksni, Valku. Fotogrāfijā redzams viens no skrējiena pēdējiem etapiem. Sportisti ieradušies jau pie Valmieras pilsētas robežas, kur viņus sagaidīja rūpnīcas pārstāvji.

ANITAS MARTINSONES foto

VISU ZEMJU PROLETĀRIEŠI, SAVIENOJIETIES!

VALMIERAS ŠĶIMIĶIS

VALMIERAS STIKLA ŠĶIEDRAS RŪPNĪCAS PARTIJAS KOMITEJAS, ADMINISTRĀCIJAS, ARODKOMITEJAS UN KOMJAUNATNES KOMITEJAS ORGĀNS

Laikraksts iznāk kopš 1979. gada 27. oktobra | CETURTDIEN, 1988. gada 12. maijā | Nr. 18 (139) Cena 1 kap.

HRONIKA

Otrdien rūpnīcā notika vienotā politdiena. Ar uzņēmuma vadošajiem darbiniekiem un galvenajiem speciālistiem tikās LPSR Augstākās Padomes Prezidija priekšsēdētāja vietniece **Tamāra Savicka**. Viņa runāja par tēmu «Ar vārdiem un darbiem stiprināt padomju tautu draudzību». Kopā ar viņu rūpnīcā ieradās LKP Valmieras rajona komitejas otrais sekretārs **Andris Sops**.

●

Nepārtrauktas stikla šķiedras ražošanas ceha operatorei **Silvijai Ivzānei**, kura izpildīja martā individuālo piecgades uzdevumu, pievienojušies operators **Vladislavs Kazjukēvičs**, spolētājas **Dina Andersone, Margarita Zagorovska**. Visi viņi tikuši galā ar personisko piecgades uzdevumu aprīlī.

●

7. maijā, Uzvaras svētkiem veltītajā pēcpusdienā, cehu sabiedrisko organizāciju pārstāvji un rūpnīcas administrācijas darbinieki sveica uzņēmumā strādājošos Lielā Tēvijas kara veteránus, pateicās par viņu varoņdarbu ar sirsnīgiem apsveikuma vārdiem un ziediem.

Kā jau ziņojām, aprīļa nogalē mūsu rūpnīcu apmeklēja VDR partijas darbinieki. Kopā ar viņiem uzņēmumā ieradās arī LKP CK sekretārs **Jānis Oherins**, LKP rajona komitejas sekretāri **Ruta Matisa, Andris Sops** un citi atbildīgi darbinieki.

Attēlā: (priekšplānā no kreisās) direktors **Inārs Poļaks** iepazīstina ar aušanas cehu LKP CK sekretāru **Jāni Oherinu** un LKP rajona komitejas sekretāri **Rutu Matisu.**

Alekseja Koziņeca foto

Atgādinām zināmo

Sakarā ar to, ka rajonā palielinājusies saslimšana ar akūtām zarnu infekciju slimībām, rajona galvenais valsts sanitārais ārsts **Vladimirs Bļednijs** atgādina iedzīvotājiem nepieciešamos profilaktiskos pasākumus:

- Lietojiet tikai novārītu ūdeni.
- Piena produkciju (pienu, biezpienu, krējumu) lietojiet tikai pēc tās termiskas apstrādes.
- Skābpiena produktus (kefīru, paniņas) pacentieties izlietot jau to iegādes dienā.
- Sevišķi rūpīgi termiski apstrādājiet gaļas un zivju produktus.
- Pirms ēšanas mazgājiet rokas.
- Stingri ievērojiet personiskās un sabiedriskās higiēnas prasības!

Rūpnīcas jubileju gaidot

JAUNĪBA, JAUNĪBA...

Mūsu uzņēmumā vēl tagad strādā ne mazums veterānu, kuri šurp atnāca pirms divdesmit pieciem un vairāk gadiem. Viena no viņiem ir **Astrīda Aizsilniece**, kura jau vairāk nekā divdesmit gadus vada rūpnīcas lielāko — aušanas cehu.

Pirms vairāk nekā divdesmit četriem gadiem — 1963. gada decembrī Rīgā notika Latvijas ĻKJS XV kongress. Tā darbā piedalījās arī vairāki mūsu rūpnīcas komjaunieši. Kongresam veltītajā aprakstu krājumā «XV augstiene» ievietots arī žurnālistes un dzejnieces **Vitas Viksnas** apraksts «Meitene, kurai viss veicas». Publicējam apraksta fragmentus.

x x x

Cilvēku teātrī daudz. Kā starp viņiem atrast Astrīdu Aizsilnieci?

Beidzot es viņu ieraugu. Jauniešu bariņa vidū, draudzīgi sarunājoties, stāv slaida, gaišmataina meitene vienkāršā melnā kleitiņā. Tikai kristāla pērļu rota atgādina, ka šis nav parasts vakars, bet svinīgs notikums — pirmais kolektīvais gājiens uz teātri. Gaiši un labi, šķiet, jūtas arī pārējie no 3. maiņas. Lūk, Astrīdas pirmais padomdevējs, elektrokrāšņu ceha komjaunatnes pirmorganizācijas sekretārs Jānis Šticers, operatore Maija Cipule, kontroliere Skaidrīte Vētra. Te jāpiebilst, ka Skaidrītes amats visnepastāvīgākais. Ja maiņa cīnās par komunistiskā darba kolektīva nosaukumu, tad agrāk vai vēlāk katrs būs sev kontrolieris.

— Vai zināt tādu pilsētiņu — Ļaudonu? Redziet, es esmu no turienes — uz manu jautājumu atbild Astrīda.

...Pabeigusi Ļaudonas vidusskolu, Astrīda pošas uz fizikas un matemātikas fakultāti, bet... dokumentus iesniedz Politehniskajā institūtā.

— Tu droši vien būsi vienīgā meitene savā grupā, ja vispār tevi uzņems, — biedēja klases biedrenes.

— Un kas par to, ka vienīgā? Vai sieviete nevar būt inženiere? — Astrīda atbildēja, pilnīgi pārliecināta, ka neuzņemt viņu nevar.

Atceroties šo ruden, jaunā inženiere uzskata, ka viņai tomēr laimējies. Iestāju pārbaudījumus nokārtoja labi, pirmajā eksāmenu sesijā palika to «gudro» skaita, kas «neatsijājās». Vispār — veicās.

Uz jautājumu, kāds bija visskumjākais studiju gadu notikums, Astrīda nevar atbildēt pat pēc ilgākas domāšanas.

— Man viss ne tā kā citiem, — pēc garas minūtes viņa ierunājas. — Citi priecājās, saņemot diplomu, bet man bija skumji. Negribējās atstāt institūtu. Jocīgi, vai ne?

— Un priecīgākais notikums?

Astrīdas seju līdz ar smaidu, šķiet, apmirdzējusi saule.

Katrs labi nolikts eksāmens priecīgs notikums; katrs labu biedru pulkā pavadīts vakars — priecīgs notikums. Kā lai atšķir, kuram no tiem gaišāks mirdzums?

...Katrs aizbrauca uz to darba vietu, kas viņu aicināja. Astrīdai šajā ziņā veicās: viņa nokļuva tieši tur, kur vēlējās — Valmieras stikla šķiedras rūpnīcā.

...Stāstījums par Astrīdu daudz ko zaudētu, ja nepieminētu jaunās speciālistes pirmo komandējumu.

Tas bija tāls un skaists brauciens: uz jaunības zemi — Sibīriju. ĻĻKJS Centrālās Komitejas delegācijas sastāvā viņai bija izdeviba piedalīties Tālo Austrumu un Sibīrijas jauno celtnieku salidojumā, kas notika Krasnojarskā. Pārbraukusi mājās, viņa biedriem daudz stāstīja par brinišķīgajām Sibīrijas pilsētām, rūpnīcām. Par daudzām veltēm un suveniriem, ar kuriem apdāvināja sibirieši, cenzdamies kaut daļēji izteikt savu bezgaligo sirsnību. Atcerējās salidojuma dalībnieku tikšanos ar Juriju Gagarinu, VĻKJS CK pirmā sekretāra b. Pavlova dedzīgo runu. Bet kā magnetofona lentē ierakstīti, atmiņā visskaidrāk skanēja vārdi, kurus salidojumā bija teicis Krasnojarskas HES betonētāju brigādes brigadieris b. Smelko. «Mēs radījām kolektīvu, kas bija spēcīgāks par Jeņiseju!»

Tātad — kolektīvā spēks. Tātad — jāsāk ar to, ka arī Valmieras stikla šķiedras rūpnīcā jāizkaldina darbīgs, draudzīgs, saliedēts kolektīvs!

Tā Astrīdai radās doma kopā ar biedriem, kas strādā viņas vadītajā 3. maiņā, sākt cīņu par komunistiskā darba kolektīvu. Viņi elektrokrāšņu cehā bija pirmie, kas uzņēmās paaugstinātas saistības ne tikai tiešajā darbā. Apņēmās visi kā viens mācīties, būt priekšzīmīgi dzīvē...

...Bet Astrīda pati, lasīdama šo rakstu, droši vien pukstos, ja runātu tikai par veiksmēm. Maiņas priekšnieces darbā nākas sastapties arī ar rūgtiem brīžiem — cilvēki ne jau uzreiz apgūst spējas strādāt ar augstu pienākuma apziņu...

Un tomēr Astrīdai ir apbrīnojami veicies. Divdesmit trīs gadu vecumā — augstākā izglītība, interesanta profesija, labs biedru kolektīvs un daudz vēl neplēpilditu nodomu.

Publikāciju sagatavojis
Hermanis Hercbergs

— Hallo, vai Valmieras stikla šķiedras rūpnīca?

— Jā.

— Vai būtu iespējams runāt ar inženieri Astrīdu Aizsilnieci? Jā, varēšot pasaukt. Gaidu un domāju, vai izdosies norunāt «satikšanos» un vai tā dos pietiekami daudz, lai varētu par šo meiteni rakstīt.

Astrīdas atbilde nav sevišķi iepriecinoša:

— Nē, šovakar ar jums tikties nevarēšu. Mēs, visa 3. maiņa, ejam uz teātri.

— Ļoti labi, mēģināšu jūs sastapt teātrī.

Konkurss

Iespēja izmēģināt spēkus

Iespēja izmēģināt spēkus

Sakarā ar jauno tautas patēriņa preču ražošanas iecirkņa izveidošanu tiek izsludināts konkurss iecirkņa priekšnieka amatam.

Konkursā uzaicinātas piedalīties personas ar augstāko vai vidējo speciālo izglītību un darba stāžu inženiertehniskajā vai organizatoriskajā darbā, ne mazāku par 3 gadiem.

Iecirknis paredzēts vilkto stiklaplastu profila un lielā tenisa rakešu ražošanai. Strādājošo skaits iecirknī — līdz 45 cilvēkiem. Iecirkņa priekšnieka galveno darba jautājumu loks sākotnējā periodā līdz sērijveida ražošanai:

- pasūtītāja un tehniskā uzrauga funkciju veikšana iecirkņa iekārtošanas laikā,
- darba kolektīva komplektēšana,
- līdzdalība jauno izstrādājumu tehnoloģijas apgūšanā.

Alga līdz pārejai uz jauno apmaksas sistēmu — 180 rbl. mēnesī un premiālā piemaksa atkarībā no iecirkņa darba rezultātiem.

Nepieciešamības gadījumā tiek piešķirta vieta labiekārtotās kopmītnēs, kā arī garantēta uzņemšana dzīvokļu uzskaitē pēc vispārējiem noteikumiem.

Pieteikties rūpnīcas kadru dalā līdz 1. jūnijam. Papildus informācija pa sekojošiem telefoniem: 22321, 21047, 21133.

●

Rūpnīcas administrācija izsludina konkursu stikla šķiedras ražošanas ceha elektrokrāsņu nodaļas maiņas priekšnieka amatam.

Konkursā uzaicinātas piedalīties personas ar augstāko un vidējo speciālo izglītību; ar vidējo izglītību un vismaz 10 gadu darba stāžu stikla šķiedras ražošanā.

Pieteikties pie stikla šķiedras ražošanas ceha priekšnieka **Andreja Graša** vai direktora paliga kadru jautājumos **Ivara Lāča.** Tuvākas ziņas pa tel. 21565 (0530); 21133 (362).

UZMANĪBU!

Komjaunieši un jaunieši!

Uzaicinām jūs piedalīties meža stādīšanas talkā, kas notiks 14. maijā.

Talkas dalībnieku pulcēšanās 14. maijā pl. 8.00 Kauguru un Revolūcijas ielu krustojumā.

Tavs brīvais laiks

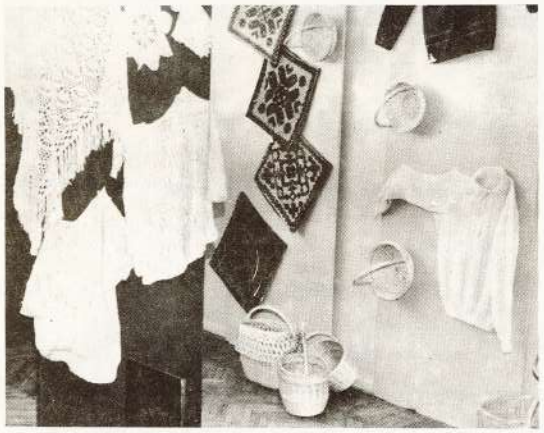

Aušanas ceha lekciju zālē interesenti varēja skatīt mūsu strādājošo roku veiktus meistardarbus. To autori — ALEKSANDRS LELIS, GUNA LABRENCE, BIRUTA RUPEIKA, KLĀRA METRA, ZANDA BLAUA, ANTONIŅA SELECKA, RUTA ZEIBOTE, INGRIDA APINE, BIRUTA PĀRUPE, HELĒNA BĒRZKALNE un citi.

Ražošanas plāna izpilde četros mēnešos

Cehs Nr.	Rādītājs	Plāns	Fakts	%
01	Stikla lodītes (preču), t	2045,0	2285,0	111,7
	Izpilde pa cehu, tūkst. rbl.	1897,5	1950,1	102,8
02	Saražota šķiedra, t	3110,0	3011,0	96,8
	Pārspolētais diegs	2764,8	2722,9	98,5
	Izpilde pa cehu, tūkst. rbl.	4072,0	4033,9	99,1
04	Audumi, preču, tūkst. m	13720,0	13910,0	101,4
	Grupa «E», tūkst. m	8004,0	8354,4	104,4
	Nodrošinājums ar pusfabrikātiem			
	05. ceham			100,0
	06. ceham			100,0
	07. ceham			100,8
	Izpilde pa cehu, tūkst. rbl.	4197,0	4272,7	101,8
05	Motobraucēju aizsargcepures, tūkst. gab.	70,0	71,2	101,7
	Izpilde pa cehu, tūkst. rbl.	781,0	798,8	102,3
06	Izpilde pa cehu, tūkst. rbl.	363,0	388,5	107,0
07	Dekorativie audumi, tūkst. m	833,0	841,5	101,0
	Elektroizolācijas audumi, tūkst. m	1336,0	1333,7	99,8
	Izpilde pa cehu, tūkst. rbl.	516,0	524,5	101,6

VALMIERA—TAVA, MANA, MŪSU

Aug un veidojas pilsēta. Līdzi tai veidojas cilvēki, kļūst rūpīgāki pret jauno, ieinteresētāki par to, kas vēl būs. Šis ieinteresētības vadīta, devos pie rajona galvenās arhitektes AUSTRAS SMELTERES, lai uzzinātu, kas tuvākajā laikā vēl mainīsies pilsētas sejā.

— Pirmais, ko pamana iebraucēji svešā pilsētā, ir tās centrs. Pastāstiet, lūdzu, par to, kā veidosies un mainīsies Valmieras centra izskats.

— Pilsētas centrs pirmām kārtām ietver sevī vecpilsētas ansambli — Simaņa baznīcu, Zilo bastionu, Stārķa ligzdu. Pie šī centra restaurācijas nopietni jāstrādā. Vienu namu apņēmās restaurēt Restaurācijas pārvalde, un to ir veikusi. Stārķa ligzdu tās iepriekšējā izskatā apņēmies izveidot kolhozs «Ciņa», ir jau pasūtīts projekts, un mēs ceram, ka kolhozs apsolīto arī izdarīs. Tur ir paredzēts neliels veikaliņš, kurā kolhozs realizēs vilnas un dailamatnieku izstrādājumus. Pilsētnieku ieguvums no šīs mājas būs izstāžu zāle. Līdz 1990. gadam ir jāuzceļ jaunā teātra ēka. Paredzēta viesnīca 150 vietām. Bet ar to vēl centra rekonstrukcija un apbūve nebeidzas. Tā notiks trijos galvenajos virzienos — pa Ļeņina, Rīgas un Padomju ielām. Ļeņina ielas veidošanās notiks, rekonstruējot jau esošo ielas apbūvi, tiks celti nelieli sabiedriski objekti — veikali, ēdnīca. Nostāk rezervēta vieta jaunai bibliotēkai. Ļeņina ielā namu augstumu paredzam 2—3 stāvos. Tā galvenokārt arī veidos pilsētas seju. Padomju ielā iecerēts celt jaunu administrativo ēku rajona agrorūpnieciskajai apvienībai. Paredzēta vieta arī jaunam kultūras namam, jo patreizējais nekādā ziņā neapmierina valmieriešu vajadzības, celtniecības termiņi gan tam vēl nav noteikti.

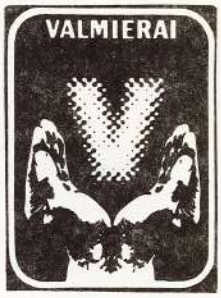

— Kas jauns būs skatāms Pārgaujas rajonā un kā pozitīvi var risināt problēmu par gaisa piesārņošanu no tur esošajiem rūpniecības uzņēmumiem?

— Jāatzīst, ka Pārgaujā ir visai nelabvēliga ekoloģiskā zona. Noteikts, ka ugunsdzēsības iekārtu rūpnīcai jālikvidē esošā katlu mājā. Darbi jau ir uzsākti. Autoostas rajona veidošanās saistās ar autoostas rekonstrukciju. Aiz autoostas sākas savdabīga vecpilsētas apbūve, un šeit nevienu māju nav paredzēts nojaukt. Autoostas rajonā būs jauns kinoteātris, tiks uzceltas sabiedriskas nozīmes ēkas. Tiks celts veselības komplekss, kurā ietilps pirts, viesnīca. Pēc jaunas pirts nepieciešamība radusies jau sen. Protams, apbūve veidosies tā, lai netiktu aizsegta Simaņa baznīcas panorāma.

— Visai neestētisks izskatās pilsētas Limbažu ielas rajons, kas tiks darīts tur?

— Limbažu ielas apbūve veidojusies no gadsimta sākuma, tā ir visai interesanta, bet nolaista. Mājas šai ielā netiks nojauktas. Izskatu varētu uzlabot, nojaucot neestētiskās piebūves — šķūnīšus, savest kārtībā māju apkārtnes. Nākotnē plānots uzcelt šīs ielas rajonā veikalu, ir vieta jaunas vidusskolas celtniecībai.

— Mūsu rūpnīcas cilvēki nupat interesējas par to, kā īsti tiks izveidots jauno namu masīvs Pauku priežu rajonā, un vai tas nekaitēs dabai?

— Jauno namu masīvs atradīsies ārpus rūpnīcas sanitārās zonas un, to veidojot, nav paredzēts nocirst nevienu koku. Tas izvietosies brīvajā teritorijā. Variējot ar namu augstumu 3 līdz 5 stāvos, var izveidoties interesanta apbūve. Veidojot bērnu spēļu laukumus, atpūtas un sporta laukumus, var panākt saudzīgu attieksmi pret mežu. Ir paredzēti celiņi, masīvs izveidosies kā mežaparks. Domāju, ka daudz kaitīgāks dabai ir esošais garāžu kooperatīvs, lielāku laukumu nodara izgāztuve nekā darīs plānotais namu masīvs.

— Paldies par sarunu!

Intervēja Inese Vinklere

Divas sarunas par dzīvošanu

SARUNA KOPMĪTŅU ISTABĀS

— Cik ilgi jūs jau šeit dzīvojat?

— Astoņus gadus.

— Ko varat teikt par apstākļiem?

— Nekādi spožie jau tie nav, bet dzīvot var. Uztrauc tikai tāda īsti sadzīvisku jautājumu nenokārtošana. Cik zinu, ar šīm problēmām jānodarbojas **Olgai Popjukai,** bet viņu tās laikam nesatrauc. Kamēr kāds ar savām problēmām pats neuzbāžas, tikmēr arī īpašas intereses nav. Neesmu redzējusi, ka kāds no kopmītņu administrācijas nāktu un vaicātu iedzīvotājiem par pretenzijām. Gada sākumā mums saplīsa ūdensvads un tikai pēc divām dienām, kad atstājām zīmīti, lai beidzot nāk un izlabo, kaut kas tika darīts. Mums jau siena no mazgātuves puses tāpat vienmēr ir mitra, tagad vēl griesti plankumaini. Bija atnācis santehniķis, paskatījās un teica: «Te jau nekas nav. Izžūs un būs viss kārtībā!».

— Kam par remontu nāksies maksāt?

— Droši vien pašiem. Tagad pēc jaunajiem noteikumiem, ja iet no kopmītnēm projām, remonts jāveic pašu spēkiem.

— Jūs iesit projām?

— Jā, un diezgan drīz. Cik tad ilgi kopmītnēs var dzīvot? Perspektīvas nav nekādas. Man jau ir 26 gadi, ģimeni nodibināt, dzīvojot kopmītnēs, ir grūti. Šajā istabā mēs dzīvojam divas. Dzīvokļu rindā neesmu stājusies, jo nekad neesmu domājusi desmit, divdesmit gadu strādāt rūpnīcā. Un desmit — tas jau vēl ir maz! Vienam cilvēkam, cik es zinu, arī nav īpaši lielas izredzes tikt pie dzīvokļa.

— Un jūs cik ilgi dzīvojat kopmītnēs?

— Divdesmit gadus.

— Tad jau dzīvošana šeit jums ir labi pārzināma. Ko varat teikt?

— Nu, ko varam teikt. Te ir vienas nekārtības, vairāk nekā. Komandante par to ne zinis neliekas. Sestdienas talkā tikai uz durvīm zīmīti piesprauda, ka paligtelpas jāiztīra.

— Bet jums taču ir stāva apkopēja. Ko tad viņa dara?

— Apkopēja stundas laikā ar slapju lupatu izbrauc cauri gaitenim, pielej ar ūdeni tualeti, tas arī viss. Viņas vietā mēs tīrām paligtelpas, bet viņa naudu saņem.

— Ko varētu prasīt no kopmītņu administrācijas?

— Lai kaut reizi atnāk un apskatās, kādas ir mūsu sadzīves telpas. Bet nevienu jau tas neinteresē.

— Bet kā ir ar pašiem iedzīvotājiem? Kā uzvedas viņu ciemiņi?

— Mēs, kas dzīvojam ilgi, nekādus traucus jau nerīkojam. Trokšņainākā uzvedas jaunatnācēji, laikam jau nesaprot, ka visi strādā maiņās, ka visiem ir jāatpūšas, un tas miers un klusums ir ļoti nepieciešams. Te ir tā vieta, kur jārēķinās arī ar citiem. Gaiteņa galos pulcējas pīpmaņi. Dūmi plūst pa visu koridoru. Bet turpat bērni skraida, skatās, mācās. Ko labu viņi no pīpmaņiem var iemācīties? Taču neko.

— Jums notiek arī stāvu sapulces. Ko tajās runājat?

— Pēdējā sapulcē runājām, ka izlietne nav salabota. Pēc tam to salaboja. Arī par to, lai katrs aiz sevis atstāj tīru virtuvi un ievēro kārtību paligtelpās.

— Jūsu vēstulē bija minēts, ka kopmītņu administrācija uzskata, ka vienīgi iedzīvotāji pie visa ir vainīgi . . .

— Jāskatās taču, cik tad to iedzīvotāju te īsti ir. Nav jau trīs vai četri. Katrā istabā vien dzīvo pa pieci, seši. Starp citu, arī tādi, kas nemaz te nav pierakstīti.

SARUNA KOPMĪTŅU ADMINISTRĀCIJĀ

— Ko jūs varat atbildēt uz izteiktajām pretenzijām?

— Mēs taču visi esam bijuši jauni. Tikai jaunos vien vainot nevar. Ir pieklājīgi, padzīvojuši cilvēki, kas samet kanalizācijā zīvju iekšas, kanalizācija aizsprostojas, applūst. Mazgājamā telpā sarīko veļas dienu. Turpat veļu arī žāvē, visu laiku ir mitrs. Paši iedzīvotāji taču redz, kas ir nekārtību cēlāji. Bet aizrādīt varbūt baidās, negrib iedzīvoties nepatikšanās. Jā, ir arī gadījumi, ka dzīvo cilvēki bez pieraksta. Katram klāt nevaram izstāvēt. Bija doma, ka jāizgatavo caurlaides kopmītņu iedzīvotājiem, bet es to noraidīju. Kādēļ vajadzīga tāda cilvēku pazemošana? Svešie jau arī nekādas nekārtības nerada. Galvenokārt tie ir pašu cilvēki. Un par tīrību pašiem jāgādā. Apkopējas nāk lejā sūdzēties naudādamas. Jo mūsu pašu cilvēki tualetē visu atļaujas. Un nav jau tikai tādēļ, ka kopmītne, šāda attieksme pavada kopmītņu cilvēkus līdzi arī dzīvokļos. Daudzi saņēma dzīvokļus Gaujas ielā. Kas tur par nekārtībām! Kā pieraduši dzīvot kopmītnēs, tā dzīvo tur. Līdz pat tādam kuriozam, ka noklāj bērniem kāpņu telpās segas, lai viņi tur spēlējas.

Man ir viens jautājums vislem — ja jau tā kliedz, ka te, kopmītnēs, ir tik slikta dzīvošana, ar ko gan izskaidrojamas garās rindas uz vietām kopmītnēs, kurš to izskaidros?

PĒC TAM

Paši? Droši vien ne visi vainīgi. Kā jau sieviete sarunā kopmītnes istabā teica, jāskatās, cik iedzīvotāju. Bet joprojām un ne tikai kopmītņu kanalizācijā met kartupeļu mizas, liellopu kaulus un vēl visu ko neiedomājamu. Arī kopmītņu pieticīgajās iespējās gribas dzīvot labi. Katrā stāvā taču ir ievēlēts vecākais, šķiet, tādēļ, lai iedzīvotāji varētu griezties pēc palīdzības arī pie viņa. Kopīgas sadarbības rezultātā ar administrāciju vajadzētu panākt normālus dzīves apstākļus.

Inese Caune

Redaktore V. LEJSTRAUTA

Laikraksts iznāk reizi nedēļā — ceturtdienās, latviešu un krievu valodā. Redakcijas adrese: pasta indekss 228600, Valmierā, J. Gagarina ielā 1. Tālrunis 21472 un 339. Iespiests: Valmieras tipogrāfijā «Liesma», pasta indekss 228600, Valmierā, A. Upīša ielā 7. 0.5 uzsk. iespiedloksne, ofseta tehnika. Tirāža 800 eks.

«Валмиерский химик» («Валмиерас химикис») — издание парткома, комитета комсомола, заводского комитета и администрации Валмиерского завода стекловолокна, выходит один раз в неделю по четвергам, на русском и латышском языках. Адрес редакции: 228600, г. Валмиера, ул. Гагарина, 1. Телефоны 21472 и 339. Отпечатано в Валмиерской типографии «Лиесма», 228600, г. Валмиера, ул. А. Упита, 7. Офсетная печать. 0.5 усл. п. л. Тираж 800 экз. На латышском языке.

Pasūt. Nr. 4459